

HANDIG, EN SLIM OOK!

“Ik ben Fons Slosse en maak uw vinkenmuiten in Vlaanderen alsof ze voor mezelf zouden zijn.”

“Wat ge zelf doet , doet ge meestal beter. “

“Ik ben D.M. en maak uw keuken alsof ze voor mezelf zou zijn, de schuiven gaan dicht met een buikstootje...”

“Doe vandaag zelf niets wat je morgen door een ander kan laten doen!”

“Zeg nooit dat ge handig zijt want ze zullen u weten wonen!”

Allemaal leuzen die deels waarheid, deels reclame bevatten en blijven hangen! Ge kunt slim en/of handig zijn, slim zijn is geen waarborg van ook handig te zijn. MAAR wie handig is, moet en zal ook slim zijn. Schiet niet op de pianist want de conclusie kwam er in ‘de zevende dag’ na een debat over het miskennen van het TSO en BSO.

Leerlingen uit deze richtingen die men de ‘B’s’ noemt en vanuit de hoogte bekijkt, hebben samen met hun juf, de Antwerpse stadsdichteres, een gedicht gemaakt over deze wantoestand. Gevolg: gedicht afgevoerd, dichteres buiten! Dat maakt mij ambetant zie, wetende dat deze B’s ooit tegen € 50 of 75 per uur bij de A’s een lamp zullen komen vervangen, hoho.

Ik was 15 toen ik met hout van een oude slaapkamer mijn eerste vinkenkooi timmerde met primitieve gereedschappen en zero ondervinding. Ze was zwaar, groot, beetje scheef, maar in de reeke stonden er in die tijd andere gedrochten.

De reglementeringen drongen zich op want sommigen waren klein, te klein. Andere waren net tv-toestellen, het Aalsters model stond dan weer dwars. Eén zaak hadden ze gemeen: het waren creaties van handige, slimme liefhebbers. Veelal mooi afgewerkt en goed verzorgd, andere waren er ook! Na de broodnodige ingreep van A.Vi.Bo. aangaande de reglementaire afmetingen was er plots veel vraag naar de nieuwe kooien en sommige '*maak het zelf liefhebbers*' begonnen te bouwen op bestelling. De eerste kooientoonstellingen waren een feit en ook een succes. Op iedere beurs waren er nieuwigheden en verbeteringen, de spionage was een feit!

Door het gebruik van de toen nog betaalbare houtsoorten en allerlei machines werden de kooien juweeltjes met een afwerkingsgraad A. Echt, beter dan de meubels. Iedere bouwer streefde de perfectie na en steeds waren er nieuwigheden te zien. Alles kon gedemonteerd worden en binnen de vijf minuten terug in elkaar gezet: de zangstok (verboden, n.v.d.r.), verplaatsbare drinkpot tegen beerputjes, optimale verluchting... Het stopte nooit! Het was een plezier om te zien hoe mooi ook de reeke werd.

Geen kleine, grote of vuile kooien meer maar om ter mooist! Meer nog, heden ten dage hebben ook de kunstenaars, waarmee ik mensen bedoel die naast

handig ook creatief zijn, de weg naar ons gevonden en bewijzen dit op de zijwanden van onze kooien; prachtig geschilderde vinken en andere taferelen sieren onze vinkenbungalows.

Magda? da mag! Het ophangen aan de muur onder de neusdrup was en is ook verleden tijd en de kooienbouwers brachten de eerste schuilhokken mee naar de tentoonstellingen.

Bingo! Binnen de kortste tijd waren dit paleisjes vol vernuftigheden zoals isolatie, zonwering, uitschuifbare bodem, opendraaiend dak... De fantasie sloeg op hol. Kunststoffen en betonnen schuilhokken kwamen zich presenteren en werden deels gesmaakt.

Zelfs tonnekes werden omgebouwd tot schuilplaatsen ter bescherming van de vink en de mooie kooi. Eindelijk werd voor 100% aan de vogel gedacht!

Mijn maatschappij heeft ooit eind jaren zeventig, begin jaren tachtig (ik weet het zo goed niet meer) een tentoonstelling ingericht, wa was da? Om 7 u in de morgen stonden de bouwers al aan de parochiezaal. Ze kregen een grote driekleurige rozet opgespeld met hun naam en standnummer en twee tafels, iets wat niet overal aanwezig was. Het werd een dag om nooit te vergeten: veel, heel veel volk, veel verkoop, mooie winnaars... En zo was het op veel plaatsen.

Toen waren we nog met tienduizend en meer vinkeniers en meer vinken dan kooien.

Nu is alles gehalveerd en zeker het vinkenbestand. Het doet pijn als ik op tweedehands of fb de kooien zie passeren die aangeboden worden. Vernietigen is geen optie want ze hebben allemaal een verhaal!

Overal op Vlaamse wegen komt ge grote 'Doe-het-zelf-zaken tegen'. Groot, omdat één derde van hun aanbiedingen bestaat uit de verpakking. De kleine ijzerwinkeltjes waar alles per stuk of per 'schep' kon gekocht worden zijn verleden tijd en net daar kwamen de echte doe-het-zelvers! Nu kom je hen noodgedwongen en zuchtend tegen in de grote op zoek naar de kwaliteit van vroeger.

Neem nu een onnozele vijs: honderd soorten, drie categorieën (slechte, minder slechte en de dure). Eén voorwaarde; ge moet er ook nog de passende bit bij kopen, mijn gedacht! De jonge garde is daar ook regelmatig te zien. Ze gaan het zelf doen en daar kan je alle mogelijke attributen en machines kopen waarmee het een fluitje van nen cent is. Dat zegt Roger van Dobbit toch.

Goede raad: eerst een grote kast kopen en deze naast de kast zetten vol met ongebruikte kook- en keukenhulpen... ze is gegarandeerd binnen het jaar ook vol. Niet hun schuld of deze van de winkels, maar door invloeden van derden die de zwakten van de mens aanwenden om hun kasten of zakken te vullen met euro's. Niet strafbaar, maar realiteit.

Twee jaar geleden kreeg ik voor mijn verjaardag een stofzuiger van mijn vrouw cadeau, hoho. Drie dagen na de garantievervaldag stopte hij met zuigen en mijn schenkster zei: "Niet aan prutsen en naar de winkel gaan voor herstelling." Aan de balie van de Kr... stond een vriendelijke meneer die naar mijn verhaal luisterde, op zijn pc tokkelde en zei: "Menner, oew garantie is verloopt." Maar dat wist ik al. Hij bekeek het slachtoffer, worstelde wat met de slang en buis en

zei: *“Menner, raar, mien moeder in Marokko heeft zelfde, al tiene joren, nooit kapoet. Goed dat menerre hem niet heft open gedoet want zou veel kapoet kunnen maken!”* Ik kreeg de kriebels, kapot, kapot... maar hij is al kapot! Na terug wat pianospelen zegt hij ter afronding: *“Menner, komt goed, tot bienen drie weken.”*

Ik ben enerzijds opgelucht dat ik drie weken niet moet stofzuigen maar anderzijds toch wat bang voor stoflongen. Drie weken en twee dagen later sta ik terug aan de balie bij de vriendelijke stofzuigerspecialist en hij zet fier de nagel van mijn doodskist op de toog en zegt: *“Menerre, hi zuigt als vroegere, 't is € 100, btw in.”*

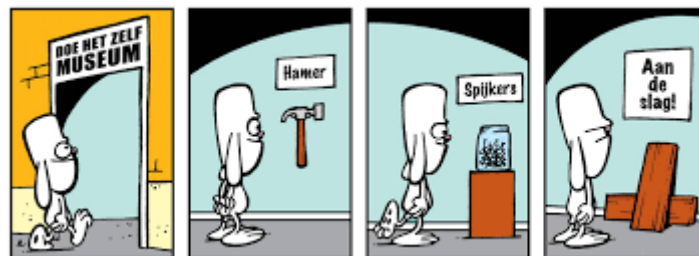
Ik moet even slikken en zeg tegen mezelf, diep inademen en kalm blijven want hij heeft maar € 99 gekost. Nieuwe tijden...? Als een volleerd doe-het-zelver vraag ik of het hele binnenwerk misschien vervangen is. De man kijkt op zijn schermke en zegt: *“Menerre, slang zat verstoep door string van uwe madame, staat bij, rode.”* Ik betaal met veel tegenzin en zeg toch nog ter afronding: *“Uw ma gebruikt haar stofzuiger nooit zeker?”* Waarop de nu minder vriendelijke verkoper antwoordt: *“Alle dagen menerre, mar mama draagt geen strings maar van die... die niet in gat kunnen van slang!”*

Na dit voorval heb ik mij voorgenomen van alles wat weerbarstig is, open te vijzen of breken. Als ik de fout niet vind, alles in een doos en naar de winkel. Het halve werk van demonteren is al gedaan, win-win .

Men kan er eens mee lachen maar het is een feit dat de industrie niet opgezet is met de oude garde van 'DHZ'. Ze maken de jonge kopers bang met het verlies van de garantie die zijzelf in veel gevallen perfect kunnen manipuleren. Daar hebben wij liefhebbers geen boodschap aan en blijven vijzen, timmeren en zagen... Jaja, datgene wat ik al de hele tijd aan het doen ben.

In de debatten over energie - en nog vele andere crisissen waarmee we te maken hebben - hoorde ik nog nooit een minister of andere grootverdiener zeggen: *"Wij gaan de mensen die er zelf iets aan doen eens belonen. Neen, wie het zélf doet, krijgt géén premie, haha."* Daar word ik terug ambetant van, juist, zo wordt ge 'n een ambetanterik.

Maar dat geschreven zijnde mogen wij, 'liefhebbers DHZ', toch fier zijn op wat wij met ons handjes en weinig middelen maar wel veel verstand gecreëerd hebben. En, maak ons allemaal veertig jaar jonger, dan lossen wij de hedendaagse problemen in de kortste keren op. En niet door erover te praten!

Oei, ik hoor daar juist op tv dat België de 'Buurtpolitie' naar Oekraïne gaat sturen en Anderlecht Vertongen van FC De kampioenen heeft gekocht. Voilà, dát zijn oplossingen si, hoho.

Lucien van Gent